

عنوان مقاله:

شناسایی عوامل پایداری در طراحی فضاهای آموزشی و اداری

محل انتشار:

همایش ملی مهندسی عمران، معماری و مدیریت پایدار شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمدرضا حسنی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات زنجان، گروه معماری، زنجان، ایران

زهره ترابی - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان، گروه معماری، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

معماری امروز بر خلاف بهره گیری از دستاوردهای تکنولوژی جدید در بیشتر موارد فاقد تعامل مناسب با محیط و طبیعت است. این ناهماهنگی با طبیعت مسائلی همچون آلودگی محیط زیست، کاهش منابع طبیعی و تغییرات اقلیمی را تشدید نموده و سرعت می بخشد. با شدت یافتن این مسائل در سال های اخیر مباحث شهرسازی پایدار، توسعه و معماری پایدار به عنوان راه حلی کارآمد اهمیت بسیاری یافته است. در این راستا ساختمانی که کمترین تاثیرات ناسازگار بر محیط طبیعی را در طول عمر ساختمان دارد، ساختمان پایدار نامیده می شود. طراحی پایدار به معنای انجام حداکثر با حداقل امکانات است که در آن بیشتر به ایده پایدار محیطی در ارتباط با معماری تا کید می شود. طرح پایدار با سازگاری اصول پایداری توجه ویژه ای به مصرف انرژی و تاثیر زیست بومی ساختمان ها و شهرها دارد. در این بین نگرش به رویکردهای معماری پایدار در فضاهای آموزشی و اداری از جایگاه ویژه ای برخوردار است زیرا علاوه بر رعایت نکات اساسی ساختمان های سبز و صرفه جویی در مصرف انرژی وجود چنین ساختمان های پایداری ابزاری آموزشی برای آموزش شیوه های پایدار به مردم است. براین اساس مردم با مشاهده و آموزش عوامل پایداری در فضاهای آموزشی و اداری می توانند هرچه بهتر برای آینده ای روشن تر در راستای طبیعت همگام شوند تا طبیعت را آنگونه که شایسته است حفظ نمایند. در این مقاله سعی شده است ضمن معرفی رویکرد پایداری به بیان چگونگی پایدار بودن ساختمان و عوامل پایداری در طراحی فضاهای آموزشی و اداری پرداخته شود

کلمات کلیدی:

عوامل پایداری، فضاهای آموزشی و اداری، انرژی تجدیدپذیر، محیط و طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/281840>

